

врѣме отъ Германіѣ, и воювалъ противъ Франціѣ; за това, той не ся грыжилъ да издири добръ кждѣ былъ скритъ Лутеръ; така щото нѣмало сега толкозь опасность че ще намѣрятъ Прѣобразователь-тъ. Но той былъ хубаво затворень, както апостоль Іоаннъ въ Патмосъ; и писма-та си той испрацалъ като отъ онзи уединень островъ, на който той уприличавалъ Вартбургскѣ-тъ кулж. “Моли ся за мене,” писалъ той на Спалатина; “освѣнь молитвы, нищо друго не щѣ отъ тебе. Не мя смущавай съ онова що хора-та говорятъ и мыслятъ за мене. Наконецъ азъ съмь спокоень.” Сладка была, до нѣкое врѣме, на Лутера почивка-та, отъ който толкозь ся нуждаяло истощено-то му тѣло. Може-бы това негово насилственно уединение отъ свѣтъ-тъ да е было даже отъ по-гольмѣ духовнѣ облагѣ за него.

Нѣкои отъ по-първы-тъ двигатели на Реформаціѣ-тъ въ Германіѣ, както и въ Швейцаріѣ, отъ гордость-тъ и фанатизмъ-тъ си въ духовны работы прѣтърпѣли кораблекрушение. Лутеръ е былъ человекъ твърдѣ наклоненъ къмъ человекескы-тъ слабости; и той не избѣгнѣлъ съвсѣмъ отъ тѣзи окружающы го опасности. Но мышца-та на Всесилный-тъ го упазила, нѣколко врѣме, отъ тѣхъ, като